

νὰ τὴν ἐμοιράζουν εἰς τὴν μέσην τος ἵσια πρὸ[[ς ἵ]]σια χωρὶς κανένα ἴνκανος / καὶ τὴν μπάρτην τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστῆς νὰ τὴν φέρη / εἰ[[ς]] τὸ σπίτιν τοῦ νοικοκυροῦ μὲ ἐδικές του ὅξοδες ὁ κοπιαστῆς καὶ νὰ εἶναι κρατημέ / νος ὁ κοπιαστῆς μπαίνοντας τὸ πρᾶμα εἰς τὸν καρπὸν νὰ κάγη καὶ ληγὸν ὁ κο / πιαστῆς μὲ ἐδικές του ὅξοδες καὶ κάνοντάς τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα ὡς προ / μετάρειν νὰ τόχου πάντα παντοτινὸ παίδγω παιδιῶν τος καὶ νὰ μετεγένου πάντα οἱ / κοπιαστάδες τὸ ἔνα τετάρτιν τοῦ εἰρημένου ἀμπελίου ποὺ μέλλει νὰ φυτέψου εἰ / δὲ στὸ χωράφιν ἄνι μέλη νὰ χωρίσου νὰ μὴν ἔχου νὰ κάμου οἱ κοπιαστάδες εἰ δὲ / πάλι εἰσὲ καιρὸν ὅπού νὰ μὴν ταιριάζουσιν νὰ μποροῦ νὰ τὸ μοιράζουν νὰ παίρνου / οἱ νοικοκυροὶν τὰ τρία τετάρτια καὶ τὸ ἔνα οἱ κοπιαστάδες καὶ τὰ ἑξῆς τὸ ὅποῖον / πρᾶμα εἶναι κεσίμιν τῆς 'Αγίας Ἐκατερίνας καὶ νὰ δώνη τὸ κεσίμιν του ὅ,τι τοῦ ἀνγγίζειν / τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ καὶ νὰ τοῦ πηγαίνῃ καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τὰ / ξιν. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βά / νοντας καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἥτοι 10 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ / ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

- / —'Ιάκωβος ιερεὺς ὁ 'Αναπλιώτης στέργω τὰ ἄνωθε —
- / —'Αντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας —
- / — Γεώργης Μασέλο μαρτυρῶ τάνωθε —
- / —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

635

Δωρεὰ

φ. 336^r

/ [] δύναματι τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Ιουλίου 7/ Φ 364

/ + Τὴν σήμερον ἐκράκτηκα ἐγὼ ὁ ὑπογράφοντας νοτάριος ἀπὸ τὰ δύο μέρη διὰ νὰ γράψω τὴν μπαροῦσαν συνίβασιν καὶ δωρεὰν τοῦ ἐνοῦς μέρους καὶ τοῦ ἄλλου. Λοιπὸν λέγειν ὁ μισέρ / Πῶλος Γοργογύρης οὗτως πώς ἔστοντας καὶ νὰ τοῦ εύρισκεται ἔνα κομμάτι χωράφιν εἰς / τὴν Βαθοκιλιώτισσαν γονικόν του καὶ ἔτερον νοματισμένον Μπαμπακιὰ στὶς Κά / μπονες ἐλεύθερα καὶ τὰ δύο ἀκόμη ἔχει καὶ ἔνα κομμάτιν ἀμπέλι στ' 'Αγερσανὶ λεγό / μενον τοῦ Πουλημένου τὸ ὅποιο ἀμπέλι τὸ ἐλχεν ἀγορὰ ὁ ποτὲ ἀδελφός του μισέρ / 'Ιάκωβος Γοργογύρης καὶ τοῦ τόφησεν,

τοῦταν λοιπὸν τὰ στεκούμενα πράγματα ἢ / πὸ τὴν σήμερον τὰ χαρίζειν καὶ τὰ παραδίνει τοῦ εὐγενεστάτου ἀφέντη Κωνσταντίνου / Κόκκου νὰ τὰ κάμη ώς θέλει καὶ βούλεται καὶ αὐτὸς ἐγδύνεται καὶ ἀποξενώνεται ἢ / πὸ αὐτὰ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν δωρεὰ ὁ προλεγόμενος ἀφέντη Κόκκος ὁ / πόσχεται νὰ γηροζωοτροφήσῃ τὸν αὐτὸν Γοργογύρην ἕως τέλους ζωῆς του σὲ / ὅτιν ἀσθένεια τοῦ ἔλθην ἢ τυφλωθῆν ἢ κουζουλαθῆν αὐτὸς νὰ τόνε ζωοτρο / φᾶ εὐγενικὰ καὶ τὰ ἔξης. "Ετι δὲν εύρεθην γράμμα ἄλλο καμωμένο νὰ εἶ / ναι ἄκερο καὶ ἀδύνατον ὥσταν νὰ μὴν ἥθελε γενῆ ποτέ. "Οθεν εἰς βεβαιώσιν / καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας δωρεᾶς καὶ συνφωνίας ἀπογράφουν καὶ ἀξιόπιστοι μάρ / τυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξης βεβαιώνοντάς του καὶ οἱ δύ[οις] ούπὸ γειρός τος.

/ — Νικόλαος ιερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ.

/ — Καλλίνικος ιερομόναχος Πολέμαρχος μαρτυρῶ. —

/ — Πῶλος Γοργογύρης βεώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Κωνσταντῖνος ὁ Κόκκος στέργων καὶ βεβαιώνω ώς ἄνωθε —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

636

Ἀγοραπωλησία

φ. 336^v

/ Φ 364

Ἐβγαλμένη ἀπὸ Γιάννη Κάβουρα

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Ιουλίου 7/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ ὑπογράφον / τος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κάτωθεν γεγραμμένα ἥγου ἢ κερὰ Ἀναστασία γυ[νὴ] τοῦ / ποτὲ Παντελοῦ Πρωτόγερου καὶ ἡ κερὰ Μαρία γυνὴ τοῦ κύρος Ἀντωνίου Ζούλη ἢ ὅποια κερὰ Ἀναστα / σία λέγειν τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὑρίσκουνται ἀπὲ ἀγοράν της κάποια χαλάσματα / ὅπου ἥτον πρωτύτερου κάμαρα καὶ κατώγιν εἰς τὸ μέρος καὶ ἀπὸ κατωθιδε τῆς κοπριᾶς [---] / ραπορτίου καὶ σύνμπλια τῆς αὐτῆς ἄνωθεν Μαρίας τὰ ὅποια χαλάσματα [ώς κα] / θῶς εὑρίσκουνται καὶ μὲ τὰ δοκάρια ὅπου εἴχαν πρωτύτερου καὶ μὲ μίαν τος πόρτα [ξύ] / λινη ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ δίνει καὶ παραδίνει τα καὶ πουλεῖ τα τῆς ἄνωθεν κερὰ Μαρίας / ο διὰ ρεάλια δικτῶν ἥγου 8/ καθὼς ἔβαλαν τὸ μαστρὸ Μανώλη Ροδίτην καὶ μαστρὸ[δ] / Νικόλα τοῦ Γιακουμῆ καὶ ἐπόκοψάν τα εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν ὅθεν ἔβγαλάν τις ἐμι / σὸν ρεάλι διὰ τὸν ἀγέραν ὅπου εἴχεν πρωτύτερου ἀγορὰν ἢ αὐτὴν Μαρία μέ / νου νέτα ρεάλια ἔφτὰ ἥμισυ ἡτοι μερο 7 1/2 τὰ

